

A woman with long, dark hair is sitting on a wooden chair, looking out of a window. She is wearing a light-colored, short-sleeved shirt and dark pants. The window has white curtains, and bright light is coming through it. The scene is set indoors, with a dark surface visible in the foreground.

နွယ်မ်းခင်

မျက်ရည်များနှင့် ရယ်စရာခြင်း

အပိုင်း - ၁

မြေပြန့်ဒေသတစ်ခု၏ တစ်ခုသော နံနက်ခင်း၌ ရုပ်ဆိုးကျည်းတန်းလွန်းသော မြင်ကွင်းတစ်ခု။ အလောင်းစင်တစ်ခုကို ရှေ့မှထားကာ ကျန်ရစ်သူ မိသားစုက ဝမ်းနည်းပူဆွေးနေရမည့်အစား ရန်ပွဲတစ်ခုကို အကြီးအကျယ် ဖန်တီးနေလေရဲ့။ ထိုမိသားစုသည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်နေအိမ်တို့နှင့် ပတ်သက်ဟန် မတူပေ။ ထို့ကြောင့် အသက်ငါးဆယ်အရွယ်သာ ရှိသေးသော အမျိုးသမီးကြီး၏ အသုဘ၌ ဝိုင်းဝန်းကူညီပေးသူ နှစ်ယောက်စ သုံးယောက်စသာ လာ၏။

"ငါ့အမေ သေရတာ နှင့်ကြောင့်မိန်းမယုတ် လာစမ်း"

"ဒုတ် အား"

"သေစမ်း မိန်းမယုတ် ဟင် ငါ့အမေကို ပြုစုပေးရမဲ့အစားနင်က လင်ငယ်နေပြီး ပလူးနေသေးတယ်အပျက်မ လာစမ်း ဖြန်း ဖြန်း"

"ဖယ်စမ်း သောက်ကောင် နှင့်အမေ သူငယ်ပြန်ပြီး သေတာ ဆန်းလား ငါ နဲ့မဆိုင်ဘူး အား ငါ့ဆံပင်ကိုလွှတ်စမ်း နင်ကျတော့ရော မယားငယ်နေနေ တာ ငါမသိဘူးမှတ်နေလား"

"နှင့်ကို သေအောင် သတ်မယ် အပျက်မ ငါ့အမေကို သတ်တဲ့ နှင့်လိုမိန်းမ ယုတ်ကို အရှင်မထားဘူး ဖြန်း ဝုန်း ဒုန်း"

"အား လွှတ်စမ်း ယောက်ျားပိုင်းလုံးကောင် နှင့်အမေသေတာ ဝဋ်ကျွတ် သွားတယ်လို့ မှတ်စမ်းပါဟင် ချေးဝတ်သေးဝတ်တွေ နေ့တိုင်း လျှော်ပေးရ

တာရှုံလွန်းလို့ ထမင်းစားပါပျက်တယ် ငါ့အမေအိမ်တုန်းက ခြေမွေးမီးမလောင် လက်မွေးမီးမလောင်နေခဲ့ရတာဟဲ့"

"ဟာ ... သည်မိန်းမယုတ်သေစမ်း ဝုန်း ဒုန်း အ ... ဖြန်း"

"အား လူယုတ်မာ ဖယ်စမ်း"

"ဝုန်း ဒုန်း"

"အမလေး အား"

ဝါးထရုံတို့ဖြင့်သာ မိုးကာထားသည့် အိမ်ကလေးမှာ တွေ့မိတွေ့ရာတို့ဖြင့် ဆွဲယူရိုက်နှက်နေခြင်းကြောင့် ဝါးကပ်တွေ ၊ ထရုံတွေ တစ်စစီ ကျိုးပဲ့ကုန်ကာ ပျက်စီးလုနီးပါး ဖြစ်နေခဲ့၏။ အိမ်အပြင်ဘက် အလောင်းစင်အနီးတွင် ရန်ပွဲဖြစ်နေခြင်းဖြစ်ရကာ ထိုမြင်ကွင်းကို ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူအများ မျက်ဝါးထင်ထင် ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်နေရသည်။

သို့သော် ထိုရန်ပွဲကို ဝင်ရောက်ဖြန်ဖြေသူ တစ်စုံတစ်ယောက်မှ မရှိခဲ့ပေ။ မညာမတာ ရိုက်နှက်ညှဉ်းဆဲနေသော ယောက်ျားသည် ဘောင်းဘီတိုဝတ်ထားခြင်း ဖြစ်သော်လည်း သူနှိပ်စက်သမျှ ခံနေရသော မိန်းမသည် ဝရန်းသုန်းကားဖြင့် ပြန်လည် ခုခံနေရသောကြောင့် ခါး၌ ပတ်ထားသော လုံချည်က မရှိတော့ပေ။ စပ်စုလိုသူ ဘေးအိမ်တို့မှ ယောက်ျား ၊ မိန်းမအချို့က အသုဘအိမ်ခြံစည်းရိုးအနီး၌ ရပ်ကာ ထိုမြင်ကွင်းကို ပြဇာတ်သဖွယ် ကြည့်နေကြ၏။

"ဖြန်း ဖြန်း သေစမ်းမိန်းမယုတ်"

"နင်လိုကောင်ကများ ငါ့ကိုကဲဟယ် ဖြန်း ဖြန်း"

"ဝိုး သိပ်ကြည့်လို့ကောင်းတဲ့ ပြဇာတ်ပဲ"

ခိုက်ရန်ဖြစ်နေသော မြင်ကွင်းကို ကြည့်ပြီး အမျိုးသမီးအချို့က ခပ်စွာစွာ

အသံပေးကာ မှတ်ချက်ပြုနေကြ၏။ အလောင်းစင်အနီး၌ ရန်သတ်နေကြသူ လင်မယားနှစ်ယောက်မှာ ဒေါသတကြီးဖြင့် တွေ့ရာ ဝါးကပ်တို့ဖြင့် ရိုက်နှက်နေခြင်းကြောင့် သူတို့ကိုယ်၌ သွေးသံတရဲရဲဖြင့် မြင်မကောင်းတော့ပေ။ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ရိုက်ချလိုက်သော ပါးပြင်တို့ဆီ ကျရောက်သွားသော လက်ဝါးချက်များကို ကြည့်ကာ အီစိမ့်နေတာပဲဟု လူတချို့ တွေးနေကြ၏။

"ဝုန်း ဒုန်း"

"အ"

ကြီးမားသော ထိုယောက်ျား၏ ကိုယ်ကြီးနှင့် ပစ်တိုက်ခံရမှုကြောင့် အမျိုးသမီးမှာ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် မြေပြင်ပေါ် မရှိက်နိုင်အောင်အထိ လဲကျသွားရသည်။ လူကြီး လေးယောက်ခန့်က အခြေအနေ မဟန်တော့မှန်း သိ၍ အဘွားအို၏ အလောင်းကို ရွာပြင်သို့ သယ်ထုတ်သွားရန် ပြင်ကြတော့သည်။

"လူယုတ်မာ ပိုင်းလုံးကောင် နင့်ကို ငါကွာမယ် အောက်တန်းစား အ"

"နင်က ငါ့ကိုကွာပြီး လင်ငယ်နောက်လိုက်မယ်ပေါ့ သေစမ်း ဖြန်း ဖြန်း အ ... အေး ငါကလည်း နင့်လို အမျိုးယုတ်မနဲ့မပေါင်းဘူး ဒါပေမဲ့ နင့်ကို အားရအောင် နှိပ်စက်ပြီးမှ ကွာမယ်"

"ဖြန်း ဖြန်း အား"

"မုန်းတယ် ခွေးမျိုး နင့်ကို ငါကွာမယ်"

ထိုမြင်ကွင်းကို အိမ်မကြီးနှင့် တစ်ဆက်တည်း မီးဖိုခန်း၏ရှေ့ အမိုးစင်အောက်ရှိ တိုင်တစ်တိုင်တွင် မှီကာ မျက်ရည်စက်လက်ဖြင့် ကြည့်နေရှာသော ရှစ်နှစ်အရွယ် ကလေးငယ်တစ်ဦး။

မှန်ပါသည်။ ထိုကလေးငယ်သည် ရန်ဖြစ်နေသော လင်မယားနှစ်ယောက်၏ သမီးငယ်လေးပင်။

"ကဲဟယ် ဝုန်း ဖြန်း ဒုန်း"

"အား အား အမေရေအပျက်မ လာစမ်း"

မြေပြင်ပေါ် လဲကျသွားသော ယောက်ျားကို အနီးအနားမှ တံထွန်သွားဖြင့် ခါးရိုးအား နှစ်ချက်ဆင့် ရိုက်လိုက်သောကြောင့် ယောက်ျားဖြစ်သူမှာ ထမရတော့ပေ။ ယောက်ျားဖြစ်သူက အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းပြီး မိန်းမဖြစ်သူကို မနှစ်မြို့ဖွယ် စကားလုံးရိုင်းတို့ဖြင့် ဆဲရေးတိုင်းထွာ နေတော့သည်။

ဤသည်ကို အခွင့်ကောင်းယူပြီး အိမ်အတွင်း ပြေးဝင်သွားသော မိန်းမ ဂမိနစ်ခန့်အကြာတွင် အဝတ်အချို့ကို ထုတ်ကာ အိမ်အပြင် ခြံဝသို့ ပြေးထွက်သွား၏။ သူမနောက်မှာ မျက်ရည်တွေနှင့် ပြေးလိုက်လာသော ကလေးငယ်။

"မေမေ မေမေ အင့် သမီးကို မထားခဲ့ပါနဲ့"

"မေမေ့ သမီးကို ခေါ်သွားပါ"

ကလေးငယ်၏ ငိုခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရသောကြောင့် ထိုမိန်းမက ပြေးနေသော ခြေလှမ်းတွေ ရပ်သွားသည်။ ထို့နောက် ထိုကလေးငယ်ဘက်သို့ လှည့်လာသော မိခင်၏ ကိုယ်ခန္ဓာသည် ဆံပင်ဖွာလန်ကြဲကာ တစ်ကိုယ်လုံး သွေးတွေ ဖုန်မှုန့်တွေဖြင့် ရစရာမရှိတော့အောင်အထိ မြင်မကောင်း ဖြစ်နေတော့၏။ ကလေးငယ်က မိခင်ဖြစ်သူကို အသနားခံသည့် အကြည့်တွေနှင့် ကြည့်နေရှာသည်။ နှာချေးတွေနှင့် ရောထွေးနေသော ကလေးငယ်၏ မျက်ရည်တွေကလည်း မျက်နှာသေးသေးလေးမှာ စိုအိုင်နေရှာလေ၏။ ထိုမိန်းမက ကလေးငယ်ကို ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ် ကြည့်ရင်း တစ်လုံး

ချင်း ပီပီသသ ပြောလိုက်သည်။

"သွားစမ်း သန္ဓေဆိုးတဲ့မွေးထားမိတဲ့ ကလေး ငါက နင့်အမေမဟုတ်ဘူး ... သွား ငါ့နောက်မလိုက်ခဲ့နဲ့ ဘယ်တော့မှလည်း ငါပြန်မလာဘူး"

"မေမေ အင့် မေမေ"

ထိုမိန်းမသည် ကလေးငယ်ကို ထားပစ်ခဲ့ကာ ပြေးထွက်သွားတော့သည်။
ငိုယိုပြီး ပြေးလိုက်သွားသော ကလေးငယ်သည် လူကြီး၏ ပြေးအားကို တော့ မမီနိုင်ခဲ့ပါ။ တဖြည်းဖြည်း ဝေးကွာသွားပြီဖြစ်သော သူမမအေက သည်ဒေသလေးကို ထာဝရ ခွဲခွာသွားလိမ့်မည်ဟု ထင်ထားဟန်မတူပါ။ မေမေ့ကို မမီတော့မှန်းသိ၍ ပြေးနေသော သူမခြေထောက် သေးသေးလေးကို ရပ်တန့်ကာ မေမေ့ကျောပြင်လေးကို ငေးကြည့်နေခဲ့ရုံသာ ... ။ မျက်ရည်တွေကို သူမလက် သေးသေးလေးတွေနဲ့ သုတ်ပစ်ကာ သူမကို လုံးဝမကြည့်တော့သော မေမေ့ကို လက်ပြကာ ရှိုက်ကြီးတင် အော်ပြောနေရှာသည်။

"မေမေ အကြာကြီး မနေခဲ့နဲ့နော် မနက်ဖြန်မြန်မြန်ပြန်ခဲ့"

"အင့်"

ကလေးငယ်လေး၏ မိဘများမှာ တစ်ယောက်ကိုယ်တစ်ယောက် ချစ်ခင်စုံမက်၍ လက်ထပ်ထားခြင်း မဟုတ်ပေ။ နှစ်ဖက်မိဘများ၏ အတင်းအကျပ် စီစဉ်မှုကြောင့်သာ ဖူးစာဆုံခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့မှာ ချစ်သူကိုယ်စီ ရှိခဲ့ကြပါ၏။

သို့သော် သေဆုံးသွားခဲ့ပြီဖြစ်သော ကလေးငယ်လေး၏ အဘိုးအဘွား(မိခင်ဘက်မှ အဘိုးအဘွား) များ မရှိတော့၍ သူမမေမေ အဘယ်အရပ်စီ ထွက်ပြေးခဲ့လေသနည်း။ ကလေးငယ်လေးကတော့ မေမေပြန်လာမည့်အရပ်ကို နေ့စဉ် မျှော်နေရှာလေရဲ့။

"ခင် ဒါ ကိုယ်တို့အိမ်ပဲ"

"သိပါတယ် ကိုကလည်း လာ သမီး မကြာခင် သည်အိမ်က မေမေတို့ အပိုင် ဖြစ်တော့မှာ"

"အော် ဒါနဲ့ ခင်တို့စားဖို့ ကိုယ် ထမင်းချက်လိုက်ဦးမယ် သမီးလေး ဒါသ မီးဆော့ဖို့ အရပ်တွေ"

အမေဆုံးတာမှ တစ်ပတ်မပြည့်သေးသော ထွဋ်ခေါင်သည် ယခုတော့ ငယ်ရည်းစားနှင့် လက်မှတ်ထိုးကာ အိမ်ပေါ် ခေါ်တင်လာတော့သည်။ ငယ်ရည်းစားမှာ သမီးတစ်ယောက် ပါလာ၏။ သို့သော် ထိုကလေးသည် လည်း ထွဋ်ခေါင်၏ သမီးအရင်းပင်။ ထွဋ်ခေါင် လက်ထပ်ပြီးသော်လည်း ငယ်ရည်းစားကို မမေ့နိုင်သည်မို့ အဆက်အသွယ် မပြတ်ခဲ့သလို သူ့ အကြံအစည်တချို့လည်း အောင်မြင်လာခဲ့၍ ပြန်လည် ပေါင်းစည်းနိုင်ခဲ့ ခြင်း ဖြစ်ပေ၏။ ထွဋ်ခေါင်သည် သူ၏ အမေဆုံးသွားသည်က သူ့အတွက် ပို ကောင်းသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

"မဟုတ်ဘူး ဒါက ငါ့အရပ်တွေ"

"ဟင့် မေမေ"

"သက်လုံးပုံ နင်ကများ ရာရာစစ ... သွား ထွက်သွား အမျိုးယုတ်ကယူ လိုက် သရဖီ ဒါက သမီးအရပ်တွေ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဖေဖေ ဒါငါ့အရပ်တွေ သူ့ဟာလည်းမဟုတ်ဘဲနဲ့ လာလုတယ် ကရော်ကရော်"

"မဟုတ်ဘူး ငါ့အရပ် ဖေဖေ ဒါက ပုံပုံအရပ်တွေပါ အင့်"

"တိတ်စမ်း သက်လုံးပုံ မင်း ထမင်းနပ်မှန်အောင် စားချင်ရင် ပါးစပ်ပိတ်

ထား တောက်"

"အင့်"

ဝမ်းနည်းပက်လက် ရှိုက်ငိုလိုက်ရှာသော ထိုကလေးငယ်လေးက မေမေ ပြန်မလာသည့် နေ့မှစပြီး အိမ်အပြင် အမိုးစင်မှ တိုင်ကိုသာ ထွက်သွားကာ အဖော်ပြု ဖက်တွယ်ထားမိရင်း။

"ကိုရယ် စိတ်လျော့ပါ အဲဒီသန္ဓေဆိုးလေးအတွက်နဲ့ စိတ်ရှုပ်မခံပါနဲ့နော်"

ရုံးပတီသီးအသံနှင့် ချွဲနွဲ့ကာ ဖြောင်းဖြနေသော သက်လုံးပုံ၏ မိထွေးဒေါ် ခင်နဒီ။ ဒေါ်ခင်နဒီက သူ့သမီးကို ခေါင်းလေးပွတ်ပေးရင်း သက်လုံးပုံကို မျက်စောင်းတထိုးထိုး လုပ်နေသည်။

မနိုင်မနင်း စိတ်ခံစားချက်လေးတွေက ထိုကလေးငယ်ကို နွယ်ပတ် ထားသည်မို့ ဝမ်းနည်းမျက်ရည်တွေသာ အတွင်တွင် ကျဆင်းလျက် ပြန်လာ ဦးမည်ထင်သော မိခင်အလာကို နေ့စဉ် စောင့်မျှော်နေရှာသည်။ အိမ်ခန်း အတွင်းက ရယ်မောသံအချို့က သက်လုံးပုံဆိုသော ကလေးငယ်လေး၏ အမြင်အာရုံမှာ မနှစ်မြို့စွာ။

ပြန်လာပါ မေမေ။ သမီး အရမ်းကြောက်တယ် အင့်။

ဂျိမ်း ... ဂျိမ်း ဝုန်း ...

ဂျိမ်း ... ဒုန်း ဝုန်း ...

အမှောင်ထုကို ဖြိုခွင်းပြီး ခြိမ်းခြောက်လိုက်သော မိုးချုန်းသံ အသံနက် နက်ကြီးက အိမ်ပြင်တံခါးမှာ ဒူးတုပ်ထိုင်နေရှာသော ကလေးငယ်လေးကို အကြီးအကျယ် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စေ၏။ ဖေဖေနှင့် သူ၏ မိသားစုအသစ် က သူမကို အိမ်ထဲပေးမအိပ်သောကြောင့် အပြင်အရိပ်မှောင်မှာ

အကြောက်ကြောက် အလန့်လန့်ဖြင့် ကုပ်ကုပ်လေး ထိုင်နေမိရှာသော ကလေးငယ်။ ဖေဖေ တံခါးဖွင့်ပေးမည်အထင်နှင့် အခန်းတံခါးမှာ ရပ် စောင့်နေရှာသော်လည်း ညသာနက်သွားသည်။ ဖွင့်မပေးခဲ့ပါ။

ဝုန်း ...

ဂျိမ်း ...

"အင့် ဖေဖေ ပုံပုံကို တံခါးဖွင့်ပေးပါ အင့် ပုံပုံကြောက်တယ်"

"အင့် ဖေ ... ဖေဖေ"

လျှပ်စီးမီးတောက်များက လက်ခနဲ လက်ခနဲ ကလေးငယ်အား ခြောက်လှန့်လျက် ရှိသည်။ ဖေဖေက လုံးဝ တံခါးဖွင့်မပေးခဲ့ပါ။

"ဒုန်း ဒုန်း တံခါးဖွင့်ပေးပါ ဖေဖေ အင့်"

"ဟေး တံခါးကို ထုရိုက်နေရအောင် နင့်အမေအိမ်များ ထင်နေတယ်လား သက်လုံးပုံ အေး အပြင်မှာ နင်ကြောက်ပြီး သေသွားရင်ကောင်းမယ် နင့် အဘွားက သရဲဖြစ်ပြီး ကုပ်ချိုးသွားရင်လည်းကောင်းမယ် ငါ့အိမ်ထဲ အိပ်ဖို့ တော့ မတွေးနဲ့ ဘယ်တော့မှ တံခါးဖွင့်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး ... အမျိုးယုတ်"

"အင့် ဖေဖေ ပုံပုံ ဖေဖေ ခိုင်းသမျှ လုပ်ပါမယ် ပုံပုံကြောက်တယ် အင့် တံခါးဖွင့်ပေးပါ"

မကြာမီအချိန်အတွင်း အပြေးရောက်လာသော မိုးရေပေါက်တွေ။ လျှပ်စီး တွေက မညှာမတာ ခြိမ်းခြောက် လင်းလက်လာပြန်သည်။ အင့်။ မေမေ ပုံပုံ ကိုကယ်ပါ။ အိပ်ခန်းထဲ၌ သူမထက် တစ်နှစ်ကြီးသော အစ်မ သရဖီ ကတော့ အိပ်ပျော်နေရော့မည်။ ထို့နောက် ဖေဖေ၏ မိထွေးအပေါ် ဂရုစိုက် ပေးဟန် စကားလုံးများကို ကြားနေရသည်။

"ခင် အရမ်းချမ်းနေလား ကိုယ့်ကိုဖက်ထား"

"ဟင့် ကို ချမ်းတယ် အင်းဟင်း"

"ကို ဖက်ထားပေးမှာပေါ့ သမီးလေး အိပ်နေပြီလား"

"အင်း ကို သမီး အိပ်နေပြီ"

"သည်လိုဆို ကိုယ် ခင့်ကို ချစ်ချင်တယ် ..."

"ဟွန့် မကဲနဲ့ ကိုကွာ"

"မရပါဘူး မိုးအေးအေးလေးနှင့် ခင့်ကို ချစ်လိုက်ရရင်"

"ဟင် သူ တော်တော်ကဲ ခစ်ခစ်ခစ်ခစ်"

အထူးအဆန်း စကားလုံးတွေ ကြားလိုက်ရသော ကလေးငယ်က မိုးမလုံ တလုံကြား ခိုကပ်ရင်း သူမအဖေ တံခါးဖွင့်ပေးတော့မည် မဟုတ်ဘူးဆိုတာ သိသည်။ တရှုံ့ရှုံ့ ငိုကြွေးလျက် အမှောင်ထုထဲမှာ ကူကယ်ရာ မရှိရှာလေ သော ကလေးငယ်လေး ရင်ထဲ၌ နာကျင်မှုတွေ ခိုအောင်းစ ပြုလာ သောအခါ ... ။

"မေမေ မေမေ"

"ဟင်"

"မေမေ သမီးပုံပုံ သက်လုံးပုံလေ"

သူမမသိသော လူကြီးတစ်ဦး၏ လက်ကိုတွဲချိတ်ကာ ပြုံးပျော်နေသော မေမေ နေခြည်နန်း။ သူမကို တစ်ချက်သာ စိုက်ကြည့်ပြီး ချက်ချင်း ကျောခိုင်းကာ ထိုလူကြီး၏ ဆိုင်ကယ်ပေါ် နောက်မှထိုင်ကာ မြို့၏ သွား လမ်းဆီသို့ ထွက်ခွာသွားလေပြီ။ အနည်းငယ် စည်ကားသော သည်မြေပြန့် လေး၌ မေမေ အပြီးပြန်လာပြီအထင်နဲ့ ပျော်ရွှင်နေမိသော ကလေးငယ် သည် သူမအမေကို နောက်ဆုံးအကြိမ် မြင်တွေ့ရခြင်းဟု ထင်ထားပုံမရပါ။

"အင့် မေမေ"

"အင့်"

ဝမ်းနည်းလွန်း၍ ခြေဆင်းငိုနေရှာသော ကလေးငယ်ကို ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ လူတွေကလည်း အရေးတယူ ပြုပေးခြင်း မခံရရှာပေ။ ဤသည်မှာ အိမ်က သူ့ဖေဖေကို သူတို့ မပတ်သက်ချင်၍လည်း ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ တစ်ခြား အကြောင်းပြချက်များလည်း ရှိနိုင်ပါ၏။ ထိုစဉ် ထိုကလေးငယ်ကို ကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းသလို ပုံစံဖြင့် တီးတိုးပြောနေကြသော အမျိုးသမီးကြီးနှစ်ယောက်။

"ကလေးလေးတွေ့ သနားပါတယ် ... သူ့အဘွားဆုံးတာ တစ်ပတ်တောင် မကြာဘူး သူ့မအေကလည်း နောက်ယောက်ျားနောက် လိုက်သွားတယ် ဖအေကလည်း မယားငယ်ယူပြီး အိမ်ခေါ်လာတယ် ကလေးလေး သနားပေမဲ့လည်း သူ့ဖအေစိတ်ဓာတ်ကို သိနေတော့"

မေမေက နောက်ယောက်ျား ယူသွားတယ် ... ။ ဖေဖေက မယားငယ်ယူတယ်။ ငါ့ကို ဖေဖေကလည်း မချစ်ဘူး။ မေမေကလည်း မချစ်ခဲ့ဘူး။

ရုတ်တရက် မျက်ရည်တွေကို သုတ်ချလိုက်ပြီး မတ်တတ်ထရပ်လိုက်သော ကလေးငယ်လေးက အံ့ကို တင်းတင်းကြိတ်လျက်။
